

استاندارد حسابرسی ۲۲۰

سایر اطلاعات مندرج در گزارشهای حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده

فهرست مندرجات

بند	کلیات
۱-۸	دسترسی به سایر اطلاعات
۹	ارزیابی سایر اطلاعات
۱۰	مغایرتهای بااهمیت
۱۱-۱۳	تحریف با اهمیت حقایق
۱۴-۱۸	دسترسی به سایر اطلاعات پس از تاریخ گزارش حسابرس
۱۹-۲۳	تاریخ اجرا
۲۴	

این استاندارد باید همراه با استاندارد حسابرسی ۲۰۰ "اهداف کلی حسابرس مستقل و انجام حسابرسی طبق استانداردهای حسابرسی" مطالعه شود.

استاندارد حسابرسی ۲۲۰

سایر اطلاعات مندرج در گزارشهای حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده

کلیات

۱. هدف این استاندارد، ارائه استانداردها و راهنماییهای لازم درباره ارزیابی سایر اطلاعات مندرج در گزارشهای حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده است که حسابرس نسبت به گزارش درباره آنها، الزامی ندارد. این استاندارد اساسا در مورد گزارشهای سالانه کاربرد دارد، گرچه می تواند درباره گزارشهای دیگری چون گزارشهای مربوط به عرضه اوراق مشارکت نیز استفاده شود.
۲. حسابرس باید "سایر اطلاعات" را به منظور شناسایی مغایرتهای با اهمیت آن با صورتهای مالی حسابرسی شده، مطالعه کند.
۳. "مغایرتهای با اهمیت" هنگامی وجود دارد که سایر اطلاعات، مندرجات صورتهای مالی حسابرسی شده را نقض کند. این مغایرتهای می تواند نتایج حاصل از شواهد حسابرسی کسب شده قبلی و گاه، مبنای اظهارنظر حسابرس نسبت به صورتهای مالی را مورد تردید قرار دهد.
۴. هر واحد مورد رسیدگی ممکن است برای هر سال مالی مجموعه ای را منتشر کند که شامل صورتهای مالی حسابرسی شده و گزارش حسابرس باشد. این مجموعه غالبا "گزارش سالانه" نامیده می شود. واحد مورد رسیدگی ممکن است براساس الزامات قانونی یا برحسب روال خود، اطلاعات مالی و غیرمالی دیگری را نیز در آن مجموعه ارائه کند. در این بخش، این گونه اطلاعات مالی و غیرمالی، "سایر اطلاعات" نامیده می شود.
۵. نمونه هایی از "سایر اطلاعات" می تواند شامل گزارش مدیریت یا هیات مدیره در مورد عملیات واحد مورد رسیدگی، نکات برجسته یا خلاصه اطلاعات مالی، اطلاعاتی در مورد کارکنان، مخارج سرمایه ای برنامه ریزی شده، نسبتهای مالی، نام اعضای هیئت مدیره و اطلاعات انتخابی مربوط به فصلهای مختلف سال باشد.
۶. حسابرس در برخی شرایط، برای گزارش نسبت به سایر اطلاعات، الزام قانونی یا قراردادی دارد. اما در سایر موارد، چنین الزامی را ندارد. به هر حال، از آنجا که اعتبار صورتهای مالی حسابرسی شده می تواند به دلیل وجود مغایرت بین صورتهای مالی و سایر اطلاعات خدشه دار شود، حسابرس لازم است این گونه اطلاعات را هنگام ارائه گزارش درباره صورتهای مالی، ارزیابی کند.
۷. در برخی موارد، حسابرس بنابر الزامات قانونی ناگزیر است روشهای حسابرسی ویژه ای را درباره برخی از سایر اطلاعات اجرا کند. چنانچه این گونه اطلاعات ارائه نشده یا نقیصی داشته باشد، حسابرس ممکن است ملزم به درج آن در گزارش خود شود.
۸. در مواردی که حسابرس موظف است درباره سایر اطلاعات گزارش دهد، مسئولیتهای وی را ماهیت کار (قرارداد حسابرسی)، الزامات قانونی و استانداردهای حرفه تعیین می کند. چنانچه مسئولیتهای حسابرس شامل بررسی سایر اطلاعات باشد، حسابرس باید راهنماییهای ارائه شده در استاندارد ۲۴۰۰، را بکار گیرد.

دسترسی به سایر اطلاعات

۹. ارزیابی سایر اطلاعات مندرج در گزارش سالانه توسط حسابرس، مستلزم دسترسی به موقع وی به چنین اطلاعاتی است. بنابراین، حسابرس لازم است این گونه اطلاعات را پیش از تاریخ گزارش حسابرسی به دست آورد. گاه تمامی این گونه اطلاعات ممکن است پیش از چنین تاریخی در اختیار حسابرس قرار نگیرد که در این صورت، حسابرس باید راهنماییهای ارائه شده در بندهای ۲۰ تا ۲۳ را بکار گیرد.

ارزیابی سایر اطلاعات

۱۰. هدف و دامنه رسیدگی در حسابرسی صورتهای مالی بر این فرض استوار است که مسئولیت حسابرس، محدود به اطلاعاتی است که در بند مقدمه گزارش حسابرس درج می شود. بنابراین، حسابرس ملزم به تشخیص ارائه مناسب سایر اطلاعات نمی باشد.

استاندارد حسابرسی ۷۲۰

سایر اطلاعات مندرج در گزارشهای حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده

مغایرتهای با اهمیت

۱۱. چنانچه حسابرس با مطالعه سایر اطلاعات، مغایرتهای با اهمیتی را شناسایی کند، باید ضرورت اصلاح صورتهای مالی حسابرسی شده یا سایر اطلاعات را مشخص کند.
۱۲. اگر اصلاح صورتهای مالی حسابرسی شده ضروری باشد و واحد مورد رسیدگی از انجام آن خودداری ورزد، حسابرس باید نظر مشروط یا مردود ارائه کند.
۱۳. اگر اصلاح سایر اطلاعات، ضروری باشد و واحد مورد رسیدگی از انجام آن خودداری ورزد، حسابرس باید ضرورت توصیف چنین مغایرتهای با اهمیتی را در یک بند توضیحی تاکید بر مطلب خاص در گزارش خود ارزیابی کند.

تحریف با اهمیت حقایق

۱۴. حسابرس هنگام مطالعه سایر اطلاعات به منظور تشخیص مغایرتهای با اهمیت، ممکن است به موارد بارزی از تحریف با اهمیت حقایق برخورد کند.
۱۵. در این بخش، منظور از "تحریف با اهمیت حقایق" در سایر اطلاعات، گزارش یا ارائه نادرست سایر اطلاعاتی است که با مندرجات صورتهای مالی حسابرسی شده مرتبط نمی باشد.
۱۶. چنانچه حسابرس با مواردی از سایر اطلاعات برخورد کند که به نظر می رسد حاوی تحریف با اهمیت حقایق است باید موضوع را با مدیریت واحد مورد رسیدگی مطرح نماید. حسابرس هنگام طرح موضوع با مدیریت واحد مورد رسیدگی ممکن است نتواند اعتبار سایر اطلاعات و پاسخهای دریافتی از مدیریت را ارزیابی کند و در نتیجه لازم است احتمال وجود تفاوتهای مستدل را در قضاوت یا اظهار نظر خود و مدیریت، بسنجد.
۱۷. هنگامی که حسابرس هنوز بر این باور است که تحریف با اهمیت حقایق وجود دارد باید از مدیریت بخواهد که با شخص ثالث ذیصلاحی چون مشاور حقوقی واحد مورد رسیدگی مشورت کند و توصیه های وی را مورد توجه قرار دهد.
۱۸. چنانچه حسابرس به این نتیجه برسد که تحریف با اهمیت حقایق در سایر اطلاعات وجود دارد و مدیریت واحد مورد رسیدگی از اصلاح آن خودداری می کند باید اقدامات مناسب دیگری را مورد توجه قرار دهد. این اقدامات می تواند شامل توجه به الزامات قانونی، اطلاع کتبی نکات مورد نظر حسابرس نسبت به سایر اطلاعات به سطوح بالاتر از مدیریت و کسب نظر مشاور حقوقی باشد.

دسترسی به سایر اطلاعات پس از تاریخ گزارش حسابرس

۱۹. حسابرس در مواردی که تمامی "سایر اطلاعات"، پیش از تاریخ گزارش حسابرس در دسترس وی نباشد باید در اولین فرصت ممکن، اطلاعات مزبور را به منظور تشخیص مغایرتهای با اهمیت، مطالعه کند.
۲۰. اگر پس از مطالعه سایر اطلاعات، حسابرس مغایرتهای با اهمیتی را شناسایی کند یا از وجود تحریف با اهمیت حقایق آگاه شود، لازم است ضرورت تجدیدنظر در صورتهای مالی حسابرسی شده یا سایر اطلاعات را مشخص کند.

استاندارد حسابرسی ۷۲۰

سایر اطلاعات مندرج در گزارشهای حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده

۲۱. چنانچه تجدیدنظر در صورتهای مالی حسابرسی شده ضرورت یابد، لازم است راهنماییهای ارائه شده در استاندارد ۵۶۰، بکار گرفته شود.
۲۲. چنانچه تجدیدنظر در سایر اطلاعات ضروری باشد و واحد مورد رسیدگی نیز با آن موافقت کند، حسابرس لازم است روشهای حسابرسی متناسب با شرایط موجود را اعمال نماید. این روشها می تواند شامل بررسی اقدامات مدیریت واحد مورد رسیدگی برای اطمینان یافتن از آگاهی دریافت کنندگان صورتهای مالی قبلی، گزارش حسابرس و سایر اطلاعات، از انجام تجدیدنظر باشد.
۲۳. چنانچه تجدیدنظر در سایر اطلاعات ضروری باشد، اما مدیریت واحد مورد رسیدگی از انجام آن خودداری ورزد، حسابرس باید انجام هرگونه اقدام مناسب دیگر را مورد توجه قرار دهد. این اقدامات می تواند شامل اطلاع کتبی نکات مورد نظر حسابرس نسبت به سایر اطلاعات به سطوح بالاتر از مدیریت و کسب نظر مشاور حقوقی باشد.

تاریخ اجرا

۲۴. این استاندارد برای حسابرسی صورتهای مالی که دوره مالی آن از اول فروردین ۱۳۸۴ و پس از آن شروع می شود لازم الاجراست.